

ASCUNDERE

Dincolo de zarea cu porți de pământ
Se-întinde o lume de duh și de vânt
Și tu nu mai știi dacă sunt ori nu sunt
Când lacrimi fierbinți se-înfășoară în gând...

Și n-a mai fi noapte și n-aș mai fi frânt
De gânduri și spasme și patimi arzând
Când firea din fire țesute pe rând
Încet se desface în huma din prund...

Și nici tu n-ai plânge căci lacrimi nu sunt
Când ceruri trecutu-n uitari îl ascund
Și nici remușcări și nici vise, nici gând
Nu pot să răzbată lumina nicicând...

Dar până atunci va mai trece un gând
De-o zi sau de două sau nouă pe rând
Când fața-ți privesc în al apelor prund
Fior mă-împresoară și-n tine mă-ascund...

***